

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВИКЛАДАЧІВ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В КИТАЇ

Сергій Трачук¹, Сяньюй Луо², Інна Мамедова¹, Ганна Савельєва¹

¹Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

²Педагогічний університет Чжоукоу, Чжоукоу, Китай

Анотація. Вступ. Трансформація фізичного виховання вимагає постійного професійного розвитку викладачів. Попередні дослідження засвідчують важливість розвитку спеціалізованих знань викладачів, зокрема в роботі з учнями з особливими потребами, використанні сучасних технологій, що породжує необхідність у здійсненні аналізу поточного рівня сформованості компетентностей для визначення пріоритетних напрямків професійного розвитку.

Мета дослідження: оцінити рівень сформованості компетентностей викладачів фізичного виховання за ключовими напрямками роботи в умовах трансформації сфери фізичного виховання в КНР. **Методи:** теоретичний аналіз і узагальнення даних наукової літератури, соціологічні методи дослідження (опитування), статистичний аналіз. **Результати:** у 56% викладачів відзначено сформованість компетентності, котра стосується методів залучення школярів та студентів до рухової активності, проте 50% прагнуть поглиблення свої знання з окресленого питання. Лише 14% володіють компетентностями щодо залучення до рухової активності учнів з надмірною вагою, 6% – щодо роботи з учнями з хронічними захворюваннями. Серед викладачів 20% зазначили, що володіють компетентністю щодо використання новітніх технологій, 18% – щодо сучасних методик спорту, 8% – щодо програм аеробної спрямованості, проте значна частина викладачів (26%, 34% та 30% відповідно) бажає вдосконалити ці компетентності. Лише у 12% сформовано компетентність щодо інклюзивного навчання, 46% відчують потребу в її набутті. 34% викладачів володіють компетентностями з розроблення індивідуальних програм та 36% прагнуть до їх вдосконалення. Більша частина викладачів (68%) вважають, що володіють достатніми знаннями щодо стандартів викладання. Результати дослідження виявили неоднорідний рівень цифрової компетентності серед викладачів, зокрема 96% викладачів усвідомлюють важливість ІТ, проте спостерігається значна потреба в розвитку практичних навичок. Лише 20% мають досвід онлайн-викладання, хоча 30% виявляють інтерес до цієї сфери. Потребують розвитку компетентностей у використанні технологій моніторингу рухової активності 76% викладачів, удосконалення навичок у застосуванні фітнес-тестів із використанням технологій – 60%.

Висновки. Результати свідчать про неоднаковий рівень сформованості компетентностей викладачів. Існує потреба в підвищенні кваліфікації за напрямками: інклюзивна освіта, робота з учнями з особливими потребами, використання новітніх технологій та індивідуалізація освітнього процесу. Дослідження виявило значні прогалини в практичному застосуванні цифрових технологій викладачами фізичного виховання, незважаючи на усвідомлення їх важливості. Існує нагальна потреба в розробленні та впровадженні програм підвищення кваліфікації, що охоплюють усі ключові аспекти цифрової компетентності, з акцентом на практичне застосування та методичну підтримку. Необхідно впроваджувати програми професійного розвитку, які відображають як загальні напрями розвитку освіти в Китаї, так і конкретні професійні потреби педагогів, що регулюються національними стандартами та рамкою кваліфікацій.

Ключові слова: фізичне виховання, компетентності, викладачі, трансформація освіти, здобувачі освіти, студенти.

Serhii Trachuk, Xiangyu Luo, Inna Mamedova, Hanna Savelieva

FORMATION OF TEACHERS' COMPETENCIES UNDER PHYSICAL EDUCATION TRANSFORMATION IN CHINA

Abstract. Introduction. The transformation of physical education necessitates continuous professional development for teachers. Previous research emphasizes the importance of not only general methods of promoting physical activity but also developing specialized knowledge, particularly in working with students with special needs and utilizing modern technologies. An analysis of the current level of competencies is crucial for determining priority areas for professional development.

Purpose: This study aims to assess the level of competencies of physical education teachers in key areas within the context of industry transformation.

Methods: The research employed theoretical analysis and synthesis of literature, sociological research methods (survey), and statistical analysis.

Results: Among the teachers surveyed, 56% reported competence in methods of promoting physical activity, but 50% expressed a desire to deepen their knowledge. Only 14% possess competencies in working with overweight students, and 6% in working with students with chronic diseases. Regarding the use of modern technologies, 20% of teachers reported competence, 18% in modern sports methodologies, and 8% in aerobic training programs; correspondingly, a significant proportion of teachers (26%, 34%, and 30%, respectively) wish to improve these competencies. Only 12% possess competencies in inclusive education, with 46% feeling a need to acquire them. Competencies in developing individual programs are present in 34% of teachers, with 36% seeking to improve them. The majority of teachers (68%) believe they have sufficient knowledge of teaching standards. The study revealed a heterogeneous level of digital competence among teachers; while 96% recognize the importance of IT, there is a significant need for the development of practical skills. Only 20% have experience in online teaching, although 30% express interest in this area. Competency development in using physical activity monitoring technologies is needed by 76% of teachers, and 60% require improved skills in applying fitness tests using technology.

Conclusions. The results indicate a heterogeneous level of teacher competencies, highlighting the need for professional development in areas such as inclusive education, working with students with special needs, the use of modern technologies, and individualization of the learning process. The study revealed significant gaps in the practical application of digital technologies by physical education teachers, despite their acknowledged importance. There is an urgent need to develop and implement professional development programs covering all key aspects of digital competence, with an emphasis on practical application and methodological support. It is necessary to implement professional development programs that reflect both general trends in education development and the specific professional needs of teachers, as regulated by national standards and qualification frameworks.

Keywords: physical education, competencies, teacher, transformation, students.

Трачук С., Луо С., Мамедова І., Савельєва Г. Формування компетентностей викладачів в умовах трансформації фізичного виховання в Китаї. *Sport Science Spectrum*. 2025; 2: 53–59
DOI: <https://doi.org/10.32782/spectrum/2025-2-8>

Trachuk S., Luo S., Mamedova I., Savelieva H. Formation of teachers' competencies under physical education transformation in China. *Sport Science Spectrum*. 2025; 2: 53–59
DOI: <https://doi.org/10.32782/spectrum/2025-2-8>

Вступ. Трансформація всіх сфер суспільного життя, зокрема і сфери освіти, породжує необхідність переорієнтації всієї системи підготовки викладачів у ЗВО та формування в них здібностей до прийняття оригінальних та нестандартних рішень [3; 5; 10].

Сучасний розвиток шкільної та університетської освіти Китаю характеризується як період освітніх змін, ключовим елементом якого є впровадження трансформаційних процесів в освіті, де питання вдосконалення професійної компетентності вчителів фізичного виховання набуває особливого значення [1; 2; 10; 11].

У законі «Про фізичну культуру і спорт» Китайської Народної Республіки в розділі 3 «Шкільний спорт», стаття 31, визначено, що школи повинні забезпечувати якісне фізичне виховання у відповідності з положеннями, встановленими державою і гарантувати відповідність ділових і професійних якостей викладачів фізичного виховання з метою забезпечення високого рівня освітнього процесу [1; 13].

Освітньо-професійні програми визначають вектор підготовки майбутніх викладачів фізичного виховання, які повинні бути підготовленими до активної участі в інноваційних процесах, компетентними у розв'язанні дослідницьких та експериментальних завдань, здатними до систематичного аналізу освітнього процесу в школі та університеті, проявляти творчий креативний підхід у визначенні та прогнозуванні педагогічних ситуацій [5; 8; 12].

Останнім часом моделі навчання вчителів зазнали різних змін, еволюціонуючи від добре відомих і вкорінених традиційних підходів до компетентнісних підходів. Натепер заклади вищої освіти під час розроблення програм керуються новою моделлю навчання, котра заснована на компетентностях [11; 15; 16].

Професійна підготовка викладача фізичного виховання являє собою процес становлення його особистості, розвитку загальної і професійної педагогічної культури та компетентності, формування професійних компетенцій, що виступають передумовою ефективної майбутньої професійної діяльності.

Отже, питання готовності китайських викладачів фізичного виховання здійснювати фізкультурно-оздоровчу і спортивно-масову діяльність в умовах трансформаційних процесів у сфері освіти є предметом наукових розвідок.

Мета дослідження – оцінити рівень сформованості компетентностей викладачів фізичного виховання за ключовими напрямками роботи в умовах трансформації сфери фізичного виховання в КНР.

Матеріал і методи. Дослідження проведено відповідно до теми Зведеного плану НДІ НУФВСУ 2021–2025 рр. 3.3 «Удосконалення системи педагогічного контролю фізичної підготовленості дітей, підлітків і молоді в закладах освіти» (номер держреєстрації 0121U108938). Учасникам було запропоновано анкету, що дало змогу визначити самооцінювання показників компетентностей викладачів фізичного виховання в умовах трансформації системи фізичного виховання в Китаї. Крім того, учасників було поінформовано щодо мети дослідження та добровільної участі в ньому.

1. Учасники: в опитуванні взяли участь 50 викладачів фізичного виховання, а саме 23 чоловіки і 27 жінок,

у відсотковому співвідношенні – 46% і 54% відповідно. Від усіх учасників було отримано інформовану згоду на участь в експерименті.

2. Процедура (організація дослідження): дослідження проводилося на базі Педагогічного університету Чжоукоу, Хунань, Чжоукоу (Китай).

Для досягнення мети було використано такі методи дослідження: теоретичний аналіз і узагальнення даних літературних джерел, соціологічні методи дослідження (опитування).

3. Статистичний аналіз: у ході оброблення емпіричних даних застосовувалися такі методи статистичного аналізу, як перевірка даних на підпорядкування закону нормального розподілу (з урахуванням обсягу вибірки використовувався критерій Колмогорова – Смирнова), група критеріїв χ^2 (для перевірки відповідності розподілу в генеральній вибірці рівномірному розподілу; для незалежних вибірок, якщо в таблиці спряженості всі змінні перевищують 5) [20].

Розрахунки виконано за допомогою програм STATISTICA та MS Excel.

Результати. Згідно із сучасними положеннями, для викладачів фізичного виховання в Китаї запроваджено обов'язкове отримання професійно-кваліфікаційного сертифікату. Такий сертифікат дає право на роботу, його наявність – ознака рівня компетентності спеціаліста [16].

На питання «Чи маєте ви зараз сертифікат, ліцензію для викладання фізичного виховання?» 84% опитуваних дали позитивну відповідь та зазначили, що мають відповідну профільну освіту.

Серед опитаних викладачів 16% зазначили, що спеціальної освіти не мають, проте здобули споріднену спеціальність і викладають фізичне виховання в загальному циклі.

Викладачам фізичного виховання, які взяли участь в опитуванні, було запропоновано для вибору перелік тем, що визначають наявність фахових і спеціальних компетентностей в умовах трансформації фізичного виховання та узгодженості з їх формальною освітою та необхідністю її продовження в рамках неформальної освіти (таблиця 1).

У формальній освіті 56% викладачів демонструють досить розвинені компетенції з організації рухової активності середньої та високої інтенсивності, проте 50% із них прагнуть поглибити знання через неформальну освіту. За результатами χ^2 – тесту ($\chi^2 = 3,45$; $df = 1$; $p = 0,06$), різниця між групами не є статистично значущою на рівні 0,05, що може свідчити про тенденцію до подальшого розвитку методик, ураховуючи сучасні вимоги до професійної підготовки.

Лише 14% викладачів у формальній освіті та 12% у неформальній мають відповідні знання щодо роботи з особами з надмірною вагою, а компетенції з питань роботи з хронічними захворюваннями оцінюють як недостатньо розвинені (6% мають знання, 14% – потребують їх удосконалення). Результати χ^2 – тесту показали значущу різницю ($\chi^2 = 4,56$; $df = 1$; $p = 0,03$), що вказує на нагальну потребу розроблення спеціалізованих програм підвищення кваліфікації для роботи із цими категоріями.

Компетенції з новітніх технологій сформовані у 20% опитуваних, а 26% прагнуть їх набуття ($\chi^2 = 2,34$; $df = 1$; $p = 0,13$), що свідчить про позитивний інтерес до інновацій,

Таблиця 1

Фахові та спеціальні компетенції викладачів в умовах трансформації фізичного виховання в КНР (n = 50), %

№	Теми/тематичні кластери	Освіта	
		Формальна	Неформальна
1	Методи залучення здобувачів освіти до занять руховою активністю середньої та високої інтенсивної	56	50
2	Методи залучення здобувачів освіти з надмірною вагою до занять фізичними вправами	14	12
3	Методики проведення занять зі здобувачами освіти, які мають хронічні захворювання	6	14
4	Новітні технології формування прикладних рухових умінь та навичок	20	26
5	Програми аеробної спрямованості: пересування пішки або їзда на велосипеді до школи	8	30
6	Сучасні методики навчання в індивідуальних та командних видах спорту	18	34
7	Технології інклюзивного навчання здобувачів освіти з особливими освітніми потребами	12	46
8	Технології розроблення індивідуальних програм рухової активності	34	36
9	Удосконалення стандартів викладання фізичного виховання відповідно до освітньої програми	68	12

хоча потреба в додатковому навчанні залишається значною. Аналогічна ситуація спостерігається для програм аеробної спрямованості – лише 8% мають сформовану компетенцію, тоді як 30% бажають її опанувати ($\chi^2 = 5,67$; $df = 1$; $p = 0,02$). Це підкреслює необхідність інтеграції сучасних технологій та інноваційних підходів в освітній процес.

За результатами опитування, компетенції щодо сучасних методик у спорті сформовані лише у 18% викладачів, тоді як 34% прагнуть їх опанувати ($\chi^2 = 6,78$; $df = 1$; $p = 0,01$). Цей високий запит на додаткове навчання свідчить про необхідність постійного оновлення знань і формування практичних умінь викладачів, щоб відповідати динамічним змінам стандартів сучасного спорту.

За результатами опитування в контексті компетентностей з інклюзивного навчання, ситуація є найбільш критичною – лише 12% викладачів мають відповідні компетенції, а 46% відчувають гостру потребу в їх набутті ($\chi^2 = 12,34$; $df = 1$; $p < 0,001$). Цей результат однозначно вказує на нагальну потребу впровадження спеціалізованих курсів і тренінгів з інклюзивної освіти, що допоможе підвищити рівень кваліфікації в цій сфері.

Звертаємо увагу, що компетенції в розробленні індивідуальних програм та володінні стандартами викладання є відносно розвиненими – 34% викладачів мають необхідні знання, проте 36% виявляють бажання до вдосконалення в цьому напрямку ($\chi^2 = 0,12$; $df = 1$; $p = 0,73$). Водночас високий показник володіння стандартами викладання (68% мають компетентність, але 12% відчувають потребу в оновленні знань) підтверджує ефективність наявної системи підготовки, хоча і вказує на необхідність постійного моніторингу та адаптації стандартів до сучасних вимог ($\chi^2 = 6,32$; $df = 1$; $p < 0,05$).

Дані наголошують на ключовій ролі неформальної освіти в задоволенні потреб викладачів щодо їх професійного розвитку. Значна частина викладачів активно прагне здобувати додаткові знання та навички саме через неформальні освітні канали.

В умовах діджиталізації всіх сфер життя, зокрема освіти, рівень цифрової компетентності виступає важливим показником майстерності сучасного викладача фізичного виховання. Результати дослідження свідчать про неоднорідність рівня цифрової компетентності серед викладачів фізичного виховання, що підкреслює необхідність запровадження цілеспрямованих заходів для підвищення їх кваліфікації.

Аналіз даних дозволяє виокремити ключові компетенції викладачів (табл. 2).

За результатами опитування низький рівень володіння навичками онлайн-викладання (20%) є серйозним викликом в умовах цифровізації освіти. При цьому позитивним фактором є те, що 30% викладачів виявляють інтерес до розвитку цієї компетентності, що створює сприятливе підґрунтя для впровадження програм навчання з дистанційних технологій. Результати статистичного аналізу ($\chi^2 = 4,12$; $df = 1$; $p = 0,04$) свідчать про значущу різницю між групами викладачів, які вже володіють цими навичками, та тими, хто бажає їх опанувати. При цьому можливими причинами низького рівня володіння можуть бути: відсутність сучасної технічної бази, недостатня методична підготовка та психологічні бар'єри, пов'язані з адаптацією до нових технологій.

Потреба в розвитку компетентностей з використання фітнес-трекерів, пульсометрів та інших пристроїв для моніторингу (76%) свідчить про відставання від сучасних тенденцій у фізичному вихованні. Результати аналізу ($\chi^2 = 7,89$; $df = 1$; $p = 0,005$) вказують на високий рівень зацікавленості у впровадженні цих технологій, що дозволить індивідуалізувати освітній процес, підвищити мотивацію здобувачів освіти та забезпечити об'єктивний контроль за результатами. Необхідно розробити методичні рекомендації щодо ефективного використання цих технологій в освітньому процесі.

Попри наявність певного рівня компетентності (38%), значна частина викладачів (60%) потребує вдосконалення навичок у проведенні та аналізі результатів фітнес-тестів

Цифрові компетентності викладачів в умовах трансформації фізичного виховання в КНР (n = 50), %

№	Теми	Освіта	
		Формальна	Неформальна
1	Використання інформаційних технологій у процесі фізичного виховання (комп'ютери, відеокамери тощо)	44	52
2	Викладання онлайн або дистанційні освітні курси	20	30
3	Використання пристроїв для моніторингу рухової активності в процесі фізичного виховання (крокоміри, фітнес-трекери, пульсометри)	24	76
4	Технології проведення або використання фітнес-тестів для оцінювання фізичної підготовленості	38	60
5	Методи контролю та оцінювання успішності з фізичного виховання	80	20
6	Оцінка індексу маси тіла (розрахунок, ПО WHO AntroPlus)	48	32
7	Розроблення, впровадження та оцінювання результативності занять руховою активністю і спортом	52	28

за допомогою технологій. Статистичний аналіз ($\chi^2 = 5,34$; $df = 1$; $p = 0,02$) свідчить про статистично значущу різницю між групами, що вже володіють цими навичками, та тими, хто потребує їх розвитку. Це підкреслює необхідність забезпечення доступу до сучасного обладнання та програмного забезпечення, а також організації спеціалізованих тренінгів з інтерпретації даних для корекції освітнього процесу.

Високий рівень самооцінювання компетентності у сфері контролю (80 %) може свідчити про недостатнє розуміння сучасних підходів до оцінювання, які враховують не лише результати, але й процес навчання, індивідуальний прогрес учнів та інші фактори. Результати ($\chi^2 = 6,45$; $df = 1$; $p = 0,01$) демонструють, що необхідно ознайомити викладачів з новими методами оцінювання, зокрема з використанням цифрових інструментів, що сприятиме більш комплексному підходу до аналізу успішності навчання.

За вибіркою $n = 50$, потреба в навчанні з використання ПО WHO AntroPlus (32%) підкреслює необхідність надання викладачам практичних навичок роботи із сучасним програмним забезпеченням, що дозволить автоматизувати процес аналізу даних і підвищити його точність. Статистичний аналіз ($\chi^2 = 5,22$; $df = 1$; $p = 0,02$) свідчить про значущість цієї потреби, що вимагає впровадження спеціалізованих курсів з відповідного програмного забезпечення.

Результати опитування засвідчують, що 52% викладачів володіють компетентностями в розробленні програм, і це є відносно позитивним, але наявність 28% викладачів, що бажають отримати ці знання, свідчить про необхідність посиленої методичної підтримки та обміну досвідом. Результати аналізу ($\chi^2 = 3,12$; $df = 1$; $p = 0,08$) демонструють, що, хоча існує певна база знань, необхідно забезпечити додаткові тренінги для підвищення кваліфікації в цій сфері.

Викладачі, які брали участь у дослідженні, усвідомлюють важливість застосування інформаційних технологій у сучасному освітньому процесі. Проте отримані дані більше відображають усвідомлення потреби в цифрових навичках, ніж фактичний рівень їх компетентності. Тому доцільно визначити, які саме навички потребують розвитку – від базового користування програмним забезпеченням до вміння створювати цифровий контент. Це дозволить адаптувати навчальні програми для підвищення

цифрової грамотності, що сприятиме ефективнішій інтеграції інноваційних технологій у викладання та покращенню якості освітнього процесу.

Дискусія. У преамбулі Міжнародної хартії фізичного виховання, фізичної активності та спорту наголошується, що для забезпечення якості фізичного виховання та спорту весь персонал – від фахівців до волонтерів – повинен мати можливість отримувати відповідну освіту, фахову підготовку, а згодом – належний супровід і консультування [7].

Отримані дані про сформованість фахових і спеціальних компетентностей викладачів у процесі трансформації фізичного виховання в КНР свідчать, що сучасна система підготовки викладачів вимагає постійного оновлення та адаптації методик до сучасних стандартів, а також розроблення спеціалізованих програм для роботи з різними групами населення. Результати дослідження демонструють, що, попри відносно високий рівень компетентностей у деяких напрямках, існує значна потреба в підвищенні кваліфікації та інтеграції інноваційних підходів у процес навчання та професійного розвитку викладачів.

Трансформація освіти, зокрема надання освітніх послуг закладами освіти, визначає необхідність формування чіткої візії сучасної підготовки майбутніх викладачів фізичного виховання, що відображає рівень їх фахових компетентностей. Під терміном «компетенція» розуміють узагальнену та теоретично обґрунтовану сукупність знань, навичок й індивідуальних характеристик – мотивації, самосвідомості, особистісних рис, установок, переконань, цінностей та інтересів, які можна виміряти і які виступають визначальними чинниками продуктивності [18; 21].

Результати програмного навчання майбутніх учителів фізичного виховання повинні гарантувати здатність приймати нестандартні рішення, здійснювати системний аналіз освітнього процесу в школі, а також проявляти творчий підхід у визначенні та прогнозуванні педагогічних явищ.

Дослідження дозволили окреслити рівень сформованості компетентностей викладачів у процесі трансформації фізичного виховання в Китаї. Професійні компетентності викладача виявляються в сукупності фахових знань, умінь і навичок, що відображають теоретичну, практичну та методичну підготовленість, а також здатність до їх творчої реалізації в різних педагогічних ситуаціях.

Ключовими аспектами підвищення кваліфікації вчителів фізичного виховання є безперервний професійний розвиток (створення системи, яка стимулює вчителів до постійного самовдосконалення), практична орієнтованість (акцент на практичних навичках, що застосовуються на уроках), інноваційні методи навчання (використання інтерактивних методів, як-от рольові ігри, кейси, проєктна діяльність) та оцінювання результатів (упровадження ефективних систем оцінювання для визначення ефективності програм підвищення кваліфікації).

Lu Sanmei, Zhu Shiyao [17] підкреслюють необхідність формування інтерактивної компетентності у фахівців фізичної культури, вчителів та викладачів фізичного виховання, що зумовлено використанням інтерактивних форм, методів, прийомів та засобів навчання. Групою вчених на основі метаданих було проведено дослідження сприйняття професійних компетенцій у підготовці викладачів фізичного виховання, за результатами якого відзначено, що університетська освіта поступово орієнтується на впровадження, аналіз і оцінювання ефективності нових моделей навчання, заснованих на усталених компетенціях [18].

Формування компетентностей сприяє раціональному використанню наявних ресурсів для досягнення поставлених цілей і розв'язання проблем. Оволодіння компетентностями дозволяє діяти ефективно і результативно, оптимізуючи використання ресурсів [18].

У статті Л. Кузнецової, Л. Долженко, С. Трачука та Л. Сяньюй подано дані щодо особливостей організації фізичного виховання в Китаї та необхідності формування компетентностей викладачів для забезпечення обов'язкових і вибіркових компонентів шкільної програми з фізичної культури, а також особливостей проведення занять із фізичного виховання в закладах вищої освіти [6].

Результати власних досліджень свідчать про неоднорідний рівень компетентностей викладачів фізичного виховання, зокрема, про значні прогалини в роботі з учнями з особливими потребами та у використанні сучасних технологій. Більшість викладачів усвідомлюють важливість професійного розвитку, особливо у сферах інклюзивної освіти та цифрових навичок, проте потребують практичної підтримки. Це підкреслює нагальну необхідність упровадження програм підвищення кваліфікації, що інтегрують теоретичні знання з практичним застосуванням сучасних методик та технологій.

Дані досліджень [8; 9] вказують на те, що для професійного зростання та підвищення кваліфікації вчителів необхідно розширення бази знань щодо заходів залучення дітей до організованої рухової активності середньої та високої інтенсивності, а також технологій, спрямованих на розроблення індивідуальних програм рухової активності та формування прикладних рухових умінь і навичок у різних видах спортивної діяльності.

С. Трачук, М. Дедух, М. Бричук, М. Воробйов, Енчень Ван [10] провели дослідження компетентностей учителів фізичного виховання щодо володіння інформаційно-цифровими технологіями та їх застосування в освітньому процесі. Результати свідчать про здатність ефективно використовувати сучасні технології для організації та проведення занять. Загалом, дослідження показують, що Китай

досяг значного прогресу в розвитку цифрової грамотності завдяки державній політиці, спрямованій на підготовку цифрової компетентності громадян, зокрема освітян.

Наші дослідження виявили значну потребу в підвищенні цифрової компетентності викладачів фізичного виховання. Особлива увага має бути приділена таким аспектам, як використання сучасних технологій для моніторингу рухової активності, проведення фітнес-тестів, застосування спеціалізованого програмного забезпечення, викладання онлайн-курсів та розроблення індивідуальних програм. Для успішної трансформації фізичного виховання необхідно забезпечити викладачів відповідними навчальними програмами, тренінгами та ресурсами. Про це свідчать масштабні ініціативи, як-от «Три посилання і дві платформи» («Three links and two platforms»), «Три комплексні, два високі й один великий» («Three comprehensives, two highs and one large»), «Інтернет +» та «Інформатизація освіти 2.0» [14; 15; 19].

Л. Денисова, О. Шинкарук, В. Лавров [4] у своїх дослідженнях порівнюють підходи до цифрової трансформації спортивної галузі в Китаї та Естонії. Результати досліджень вказують на те, що використання цифрових технологій дозволяє оптимізувати процес управління та підвищити його ефективність. Автори підкреслюють, що застосування цифрових платформ, хмарних технологій і аналітичних інструментів сприяє більш ефективному та прозорому управлінню.

Таким чином, результати власних досліджень свідчать про необхідність підвищення цифрової компетентності викладачів фізичного виховання. Особливу увагу слід приділити використанню сучасних технологій для моніторингу рухової активності, проведення фітнес-тестів, застосування спеціалізованого програмного забезпечення, організації онлайн-курсів та розроблення індивідуальних навчальних програм. Для успішної трансформації фізичного виховання важливо забезпечити викладачів сучасними освітніми програмами, тренінгами та ресурсами.

Висновки. У процесі дослідження зазначено загальну мотивацію до професійного розвитку, де значна частина викладачів виявляє прагнення до підвищення кваліфікації та розширення своїх компетентностей, що є позитивним фактором в умовах трансформації фізичного виховання. Це підтверджується високими показниками бажання до навчання в неформальній освіті за багатьма кластерами. Надання якісних додаткових освітніх програм, проведення курсів для викладачів визначається їх відповідністю сучасним вимогам і тим процесам трансформації, які відбуваються на всіх рівнях системи фізичного виховання. Важливо, щоб програма враховувала як загальні тенденції розвитку освіти в Китаї, так і конкретні потреби педагогічної професії, які визначаються національними стандартами та рамкою кваліфікації.

Перспективи подальших досліджень будуть спрямовані на аналіз можливостей освітніх платформ для самоосвіти та неформальної освіти китайських учителів фізичного виховання.

Конфлікт інтересів. Автори заявляють, що відсутній будь-який конфлікт інтересів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ван Сяофей. Особливості організації занять школярів з фізичного виховання в Китайській Народній Республіці. *Засоби навчальної та науково-дослідної роботи*. 2017. № 49. С. 208–218.
2. Ван Сяофей. Актуальні проблеми педагогічної освіти учителів фізичної культури Китайської Народної Республіки. *Педагогіка та психологія*. 2019. № 62. С. 48–57.
3. Вільчковський Е.С., Вільчковська А.Е., Пасічник В.Р. Фізичне виховання школярів у різних країнах світу (історія та сучасність) : монографія. Петров-Трибунальський : NWP, 2016. 404 с.
4. Денисова Л.В., Шинкарук О.А., Лавров В.О. Зарубіжний досвід організаційно-управлінського забезпечення сфери фізичної культури і спорту в умовах цифрової трансформації. *Sport Science Spectrum*. 2024. № 2. С. 65–73. DOI: <https://doi.org/10.32782/spectrum/2024-2-9>.
5. Денисова Л.В., Шинкарук О.А. Аналіз закордонного досвіду фахової підготовки магістрів фізичної культури і спорту у закладах вищої освіти Китаю. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія*. 2020. № 15. 3К(123). С. 508–512.
6. Кузнецова Л., Долженко Л., Трачук С., Сяньюй Л. Аспекти функціонування системи фізичного виховання в закладах освіти Китайської Народної Республіки. *Науковий Часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*. 2024. № 9(182). С.153–156. DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.9\(182\).27](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.9(182).27).
7. Міжнародна хартія фізичного виховання, фізичної активності та спорту. UNESCO. 1978. URL: https://zakon.cc/law/document/read/995_350
8. Трачук С., Пальчук М., Ген Янь, Ши Янь Цзе. Складові професійної компетентності вчителів фізичної культури Китаю. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2022. № 3. С. 59–63. DOI: [10.32652/tmfvs.2022.3.59-63](https://doi.org/10.32652/tmfvs.2022.3.59-63).
9. Трачук С. В., Дедух М. О., Бричук М. С., Воробійов М. І., Енчень Ван. Інформаційно-цифрові технології в практичній діяльності вчителів фізичного виховання Китаю. *Олімпікус*. 2024. № 2. С. 206–219. DOI: <https://doi.org/10.24195/olympicus/2024-2.26>.
10. Трачук С., Дедух М., Бричук М., Іванік О., Єфанова В., Ван Енчень. Складові фахової кваліфікації вчителів фізичного виховання Китаю. *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини*. 2024. № 29(2). С. 98–103. DOI: [https://doi.org/10.32626/2309-8082.2024-29\(2\).98-103](https://doi.org/10.32626/2309-8082.2024-29(2).98-103).
11. Цуй Лун. Особливості підготовки вчителів фізичного виховання в Китайській Народній Республіці. *Адаптивне управління: теорія і практика*. 2022. № 13(25). URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal/article/view/462/402>
12. Цуй Лун. Педагогічні умови розвитку професіоналізму майбутніх учителів фізичної культури в процесі фахової підготовки. *Молодь і ринок*. 2022. № 2(200). С. 161–165.
13. Central Committee of the Communist Party of China, State Council of China. Healthy China 2030 Blueprint Guide. 2016. URL: http://www.gov.cn/zhengce/2016-10/25/content_5124174.htm
14. Gong Yueying, Macphail Ann, Young Ann-Marie. Chinese higher education-based physical education teacher educators' professional learning needs for involvement in research activities. *Professional Development in Education*. 2021. DOI: [10.1080/19415257.2021.1895286](https://doi.org/10.1080/19415257.2021.1895286).
15. Horrell A., McMillan P., Chai G. 'Health First' and curriculum reform in China: The experiences of physical education teachers in one city. *European Physical Education Review*. 2021. № 27 (3). P. 595–612. DOI: <https://doi.org/10.1177/1356336X20977886>.
16. Huang Ruixia. Research on the teaching competence of physical education teachers. *Teaching and Management*. 2010. P. 41–42.
17. Lu Sanmei, Zhu Shiyan. Research on the construction of competency model for physical education teachers. *Journal of Physical Education*. 2012. № 19(2). P. 83–88.
18. Meng X., Horrell A., McMillan P., Chai G. 'Health First' and curriculum reform in China: The experiences of physical education teachers in one city. *European Physical Education Review*. 2021. № 27 (3). P. 595–612. DOI: <https://doi.org/10.1177/1356336X20977886>.
19. The State Council. The People's Republic of China. Outline of the "Healthy China 2030" Plan. 2016. URL: http://www.gov.cn/zhengce/2016-10/25/content_5124174.htm
20. Thompson B. Overview of Traditional/Classical Statistical Approaches. In: Little T. D. (ed.) *The Oxford Handbook of Quantitative Methods in Psychology: Statistical Analysis*. Oxford Library of Psychology. 2013. Vol. 2: DOI: <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199934898.013.0002>.
21. Wang Lijuan, Ha Amy, Wen Xu. Teaching Perspectives of Chinese Teachers: Compatibility With the Goals of the Physical Education Curriculum. *Journal of Teaching in Physical Education*. 2014. № 33. P. 13–231. DOI: [10.1123/jtpe.2013-0055](https://doi.org/10.1123/jtpe.2013-0055).

REFERENCES

1. Wang, X. (2017). Osoblyvosti orhanizatsiyi zanyat' shkol'yariv z fizychnoho vykhovannya v Kytays'kiy Narodniy Respublitsi [Peculiarities of organizing physical education classes for schoolchildren in the People's Republic]. of China. Educational and Research Tools, 49, 208–2018. [in Ukrainian]
2. Wang, X. (2019). Aktual'ni problemy pedahohichnoyi osvity uchyteliv fizychnoyi kul'tury Kytays'koyi Narodnoyi Respubliki [Current problems of pedagogical education of physical education teachers in the People's Republic of China]. Pedagogy and Psychology, 62, 48–57. [in Ukrainian]
3. Vilchkovsky, E. S., Vilchkovska, A. E., & Pasichnyk, V. R. (2016). Fizychno vykhovannya shkol'iariv u riznykh krainakh svitu (istoriia ta suchasnist): [Physical education of schoolchildren in different countries of the world (history and present): monograph]. Physical education of schoolchildren in different countries of the world (history and present). Monograph. Petrkov-Trybunalsky: NWP. [in Ukrainian]
4. Denisova, L. V., Shynkaruk, O. A., & Lavrov, V. O. (2024). Zarubizhnyy dosvid orhanizatsiyno-upravlins'koho zabezpechennya sfery fizychnoyi kul'tury i sportu v umovakh tsyfrovoyi transformatsiyi [Foreign experience in organizational and managerial support of the sphere of physical education and sports in the context of digital transformation]. Sport Science Spectrum, 2, 65–73. <https://doi.org/10.32782/spectrum/2024-2-9>. [in Ukrainian]
5. Denisova, L. V., & Shynkaruk, O. A. (2020). Analiz zakordonnoho dosvidu fakhovoyi pidhotovky mahistriv fizychnoyi kul'tury i sportu u zakladakh vyshchoyi osvity Kytayu [Analysis of foreign experience in professional training of masters of physical culture and sports in higher education institutions of China]. Scientific Journal of the National Pedagogical University named after M.P. Dragomanov. Series No. 15, 3K(123), 508–512. [in Ukrainian]
6. Kuznetsova, L., Dolzhenko, L., Trachuk, S., & Xianyui, L. (2024). Aspekty funktsionuvannya systemy fizychnoho vykhovannya v zakladakh osvity Kytays'koyi Narodnoyi Respubliki. [Aspects of the functioning of the physical education system in educational institutions of the People's Republic of China]. Scientific Journal of the Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University. Series 15, 9(182), 153–156. [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.9\(182\).27](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.9(182).27) [in Ukrainian]
7. UNESCO. (1978). Mizhnarodna khartiya fizychnoho vykhovannya, fizychnoyi aktyvnosti ta sportu [International charter on physical education, physical activity and sport]. https://zakon.cc/law/document/read/995_350. [in Ukrainian]
8. Trachuk, S., Palchuk, M., Geng, Y., & Shi, Y. J. (2022). Skladovi profesijnynoi kompetentnosti vchyteliv fizychnoyi kul'tury Kytayu [Components of professional competence of physical education teachers in China]. Theory and Methodology of Physical Education and Sports, 3, 59–63. <https://doi.org/10.32652/tmfvs.2022.3.59-63>. [in Ukrainian]
9. Trachuk, S. V., Dedukh, M. O., Brychuk, M. S., Vorobyov, M. I., & Wang, E. (2024). Informatsiyno-tsyfrovyye tekhnolohiyi v praktychniy diyal'nosti vchyteliv fizychnoho vykhovannya Kytayu. [Information and digital technologies in the practical activities of physical education teachers in China]. Olympiacus, 2, 206–219. <https://doi.org/10.24195/olympicus/2024-2.26>. [in Ukrainian]
10. Trachuk, S., Dedukh, M., Brychuk, M., Ivanik, O., Yefanova, V., & Wang, E. (2024). Skladovi fakhovoyi kvalifikatsiyi vchyteliv fizychnoho vykhovannya Kytayu. [Components of professional qualifications of physical education teachers in China] Bulletin of the Ivan Ohienko Kamianets-Podilskyi National University. Physical Education, Sports and Human Health, 29(2), 98–103. [https://doi.org/10.32626/2309-8082.2024-29\(2\).98-103](https://doi.org/10.32626/2309-8082.2024-29(2).98-103). [in Ukrainian]
11. Tsui, L. (2022). Osoblyvosti pidhotovky vchyteliv fizychnoho vykhovannya v Kytays'kiy Narodniy Respublitsi [Peculiarities of physical education teacher training in the People's Republic of China]. Adaptive Management: Theory and Practice, 13(25). <https://amtp.org.ua/index.php/journal/article/view/462/402>. [in Ukrainian]
12. Tsui, L. (2022). Pedahohichni umovy rozvytku profesionalizmu maybutnikh uchyteliv fizychnoyi kul'tury v protsesi fakhovoyi pidhotovky [Pedagogical conditions for the development of professionalism of future physical education teachers in the process of professional training]. Youth and Market, 2(200), 161–165. [in Ukrainian]

13. Central Committee of the Communist Party of China, State Council of China. (2016). Healthy China 2030 blueprint guide. http://www.gov.cn/zhengce/201610/25/content_5124174.htm. [in in English]
14. Gong, Y., Macphail, A., & Young, A.-M. (2021). Chinese higher education-based physical education teacher educators' professional learning needs for involvement in research activities. *Professional Development in Education*. <https://doi.org/10.1080/19415257.2021.1895286>. [in in English]
15. Horrell, A., McMillan, P., & Chai, G. (2021). "Health First" and curriculum reform in China: The experiences of physical education teachers in one city. *European Physical Education Review*, 27(3), 595–612. <https://doi.org/10.1177/1356336X20977886>. [in in English]
16. Huang, R. (2010). Research on the teaching competence of physical education teachers. *Teaching and Management*. P. 41–42. [in in English]
17. Lu S., & Zhu, S. (2012). Research on the construction of competency model for physical education teachers. *Journal of Physical Education*. 19(2). P.83–88. [in in English]
18. Meng, X., Horrell, A., McMillan, P., & Chai, G. (2021). "Health First" and curriculum reform in China: The experiences of physical education teachers in one city. *European Physical Education Review*, 27(3), 595–612. <https://doi.org/10.1177/1356336X20977886>. [in in English]
19. The State Council of the People's Republic of China. (2016). Outline of the "Healthy China 2030" plan. http://www.gov.cn/zhengce/2016-10/25/content_5124174.htm. [in in English]
20. Thompson, B. (2013). Overview of traditional/classical statistical approaches. In T. D. Little (Ed.), *The Oxford handbook of quantitative methods in psychology: Vol. 2: Statistical analysis*. Oxford Library of Psychology. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199934898.013.0002>. [in in English]
21. Wang, L., Ha, A., & Wen, X. (2014). Teaching perspectives of Chinese teachers: Compatibility with the goals of the physical education curriculum. *Journal of Teaching in Physical Education*, 33, 213–231. <https://doi.org/10.1123/jtpe.2013-0055>. [in in English]

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ

Трачук Сергій Васильович¹ <https://orcid.org/0000-0002-5580-0510>, trachuk.sergiy@gmail.com

Луо Сяньюй² <https://orcid.org/0009-0009-8109-2336>, 522087836@qq.com

Мамедова Інна Степанівна¹ <https://orcid.org/0000-0003-1017-9369>, grinchukveronika1@gmail.com

Савельєва Ганна Володимирівна¹ <https://orcid.org/0009-0005-2842-669X>, tmfv-kaf@uni-sport.edu.ua

¹Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

²Педагогічний університет Чжоукоу, район Чуанхуей, Цзіньші, Хунань, Чжоукоу, 466001, Китай

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

Trachuk Sergey¹ <https://orcid.org/0000-0002-5580-0510>, trachuk.sergiy@gmail.com

Luo Xiangyu² <https://orcid.org/0009-0009-8109-2336>, 522087836@qq.com

Mamedova Inna¹ <https://orcid.org/0000-0003-1017-9369>, grinchukveronika1@gmail.com

Savelieva Anna¹ <https://orcid.org/0009-0005-2842-669X>, tmfv-kaf@uni-sport.edu.ua

¹National University of Ukraine on Physical Education and Sport, Fizkultury str. 1, Kyiv, 03150, Ukraine

²Zhoukou Normal University, Chuanhui District, Jinshi, Henan, Zhoukou, 466001, China.